

Σχολεῖον τῶν Ἰωαννίνων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης ἠναγκάζοντο νὰ φεύγωσιν οἰκογενειακῶς μακρὰν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

(Συνέχεια ἐκ τῶν Ἀριθ. 9, 10, 11 καὶ 12.)

ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΕΑΣ.

Ἡ ἐπαρχία αὕτη σύγκειται ἐκ τῶν νήσων Κέας, Κύθνου, καὶ Σερύφου, αἵτινες συνισῶσιν ὡς ἔγγιστα 40,000 σρέμματα γῆς, ἐξ ἧς τὸ ἥμισυ μόλις καλλιεργεῖται· ἐκτὸς τούτων συμπεριλαμβάνει τὰς ἐρημονήσους Σεριφοπούλα, Πιπέρη, Πολόνι, Σπανοπούλα, Μακρονήσι καὶ τινὰς σκοπέλους. Συνορεύει δὲ πρὸς ἄρκτον μὲ τὸ Σούνιον, τὴν Εὐβοίαν καὶ τὴν Ἄνδρον, πρὸς ἀνατολὰς μὲ τὰς ἐπαρχίας Σύρου καὶ Νάξου, πρὸς μεσημβρίαν μὲ τὴν ἐπαρχίαν Μήλου, καὶ πρὸς δυσμὰς μὲ τὸ Σούνιον, καὶ τὸν Σαρωνικὸν κόλπον.

Κέως.—Κεῖται μεταξὺ Μακρονησίου καὶ Κύθνου, ἀπέχουσα 5 λεύγας τοῦ Σουνίου. Ἡ ἀστρονομικὴ θέσις τῆς εἶναι κατὰ μῆκος μ. 22, κατὰ δὲ τὸ πλάτος 37,32'. ἔχει ἑκτασιν τριῶν λευγῶν εἰς μῆκος καὶ δύο εἰς πλάτος. Ὁ λιμὴν αὐτῆς, ὅστις εἶναι κάλλιστος, ἀπέχει μίαν ὡς ἔγγιστα λεύγαν τῆς πόλεως. Ἡ Νῆσος αὕτη λέγουσιν ὅτι εἰς ἀρχαιοτάτων τινα ἐποχὴν ἦτον ἠνωμένη μὲ τὴν Εὐβοίαν, ἀρ' ἧς ἀπεσπάσθη σχηματίσασα νῆσον ἔχουσαν 500 περίπου σταδίων μῆκος, καὶ ἐμπεριέχουσαν τέσσαρας ἐν αὐτῇ πόλεις δηλονότι τὴν Καρησίαν, Ποικέσσαν, Ἰουλίδα, καὶ Καρθεῖαν· ἀλλ' ἀκολούθως κατεβυθίσθη, ὡς βεβαίαι ὁ Πλίnius, μέρος τι τῆς νήσου, καὶ μετ' αὐτοῦ αἱ δύο πρῶται τῶν ἀναφερομένων πόλεων.

Ἡ νῆσος αὕτη ἐκαλεῖτο καὶ ὕδρουσα διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν αὐτῆς ὑδάτων, ἀλλὰ κατὰ τὴν παρατήρησιν τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀναφερομένου ὑπὸ τοῦ Πλινίου, τὸ ὄνομα τοῦτο δὲν ἦτον ἴδιον τῆς νήσου ταύτης, ἀλλὰ κοινὸν μετὰ τῆς νήσου Τήνου καὶ ἄλλων νήσων. Οἱ λατῖνοι συγγραφεῖς τὴν ὀνομάζουσι Κέα (Cea), ὁ Στράβων Κέως, καὶ ὁ Πτολεμαῖος Κία Νῆσος· εἰς δὲ τὰ συγγράμματα Στεφάνου τοῦ Γεωγράφου καὶ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Κῶς, ὅπερ δὲν εἶναι δύσκολον νὰ συνέβη τοῦτο κατὰ παραδρομὴν τῶν ἀντιγραφῶν. Κατὰ

δὲ τὸν Βιργίλιον ἡ νῆσος αὕτη κατοικήθη κατὰ πρῶτον ἀπὸ τὸν Ἀρίστέα υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Κυρήνης· καὶ φαίνεται ὅτι ὁ πληθυσμὸς νῦξήθη τοσοῦτον, ὥς μὴ δυναμένων τῶν κατοίκων νὰ πορίζονται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀνγκυαῖα, ἐξέδωκν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Στράβωνος, νόμον, δι' οὗ οἱ συμπληρόντες τὸ ἐξηκοστὸν τῆς ἡλικίας ἔτος κατεδικάζοντο νὰ πίνωσι τὸ κῶνειον· τὸν νόμον τοῦτον ὑπαινίττεται καὶ ὁ Μένανδρος ἐν τοῖς ἐφεξῆς στίχοις.

Καλὸν τὸ Κεῖον νόμιμόν ἐστι, Φανία·

Ὁ μὴ δυνάμενος ζῆν καλῶς, οὐ ζῇ κακῶς.

Κατὰ τὸν ἴδιον Στράβωνα οἱ Ἀθηναῖοι πολιορκοῦντες τὴν Ἰουλίδα, ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτήσωσι τὴν πολιορκίαν, πληροφορηθέντες, ὅτι οἱ πολιορκούμενοι ἐμελλον νὰ θανατώσωσι τοὺς ἰδίους αὐτῶν παῖδας, ἂν εἰσέτι διήρκεν ἡ πολιορκία.

Ἡ νῆσος αὕτη εἶναι πατρὶς τοῦ λυρικοῦ ποιητοῦ Σιμωνίδου, καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Βακχυλίδου, τοῦ περιβοήτου ἱατροῦ Ἑρασιστράτου, τοῦ περιπατητικοῦ Ἀρίωνος καὶ τοῦ Σιμωνίδου υἱοῦ Λεοπρέπιδος, ὅστις κατὰ τὴν Πάριον χρονολογίαν εἶν' ἐφευρετὴς μνημονικῆς τινος μεθόδου, ἣν καὶ ἐδίδαξεν εἰς Ἀθήνας· νῦν δὲ ἡ Κέως ἀπαρτίζει ἰδιαιτέρον ὁμόνυμον δῆμον, συγκείμενον ἐκ τῆς πόλεως Τσίας, φιλοδομημένης ἐπὶ τῶν ἐρείπειων τῆς ἀρχαίας Καρθείας, ἧς οἱ κάτοικοι συμποσοῦνται εἰς 4,070.

Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ὑπάρχει εἰς χεῖμαρρος καὶ ἴσως εἶναι ὁ τῶν ἀρχαίων Ἑλλειξὸς, ὅστις διήρχετο διὰ τῆς πόλεως Καρησίας. Σῶζονται μέχρι τοῦδε ἐκτὸς τῶν ἐρείπειων τῆς πόλεως Καρθείας καὶ τὰ ἐρείπεια διαφόρων τῆς ἀρχαιότητος μνημείων· ἐτι δὲ καὶ ἐνὸς Ἑνετικοῦ φρουρίου, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐξήκοντα ὀθωμανοὶ διακόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἑνετικοῦ στόλου ἐπολέμησαν γενναίως μὲ δύο μόνον πυροβόλα ὅπλα.

Τὰ προϊόντα τῆς νήσου ταύτης εἰσὶ, κριθή, σῖκα, οἶνος, ὄσπρια, μετὰξιον, καὶ βαλανίδιον.

Κύθνος.—Κεῖται, ὡς ὀρθῶς παρατηρεῖ ὁ Δικέαρχος, μεταξὺ Κέας καὶ Σερύφου. Ἡ ἀστρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι κατὰ μὲν τὸ μῆκος μ. 22,40'· κατὰ δὲ τὸ πλάτος 37,24'. ἔχει πέντε λευγῶν μῆκος καὶ δύο πλάτος· καὶ μολονότι δὲν στερεῖται λιμένων, δὲν ἔχει μολταῦτα ναυτικόν.

Τὸ πάλαι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Στεφάνου ἐκαλεῖτο ἀκόμη Ὀφιοῦσα, καὶ Δρουπίς. Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Δικέαρχου εἰς τὴν νῆσον ταύτην ὑπῆρχε σημαντικὴ τις

πόλις, καὶ τὰ μέχρι τοῦδε σωζόμενα ἐρείπια ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν Ἑβραϊκάστρον ἐπιθεβαίνουσι τοῦτο. Σώζονται πρόσδε καὶ ἄλλα ἐρείπια καὶ διάφοροι ἀρχαῖοι τάφοι τε καὶ μνημεῖα.

Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐγεννήθη, ὡς ἀναφέρει ὁ Εὐστάθιος, ἄριστός τις ζωγράφος καλούμενος Κυδίης· ἐνταῦθα πρὸς τοῦτοις διεσώθη ἐκ τοῦ νευαγίου ὁ ἄριστος μουσικὸς Ψευδο-Νέρων καλούμενος.

Ἡ Κύθνος νῦν διαίρεται εἰς δύο δήμους· εἰς τὸν τῆς Κύθνου, τὸν συγκείμενον ἐκ τῆς κωμοπόλεως Θερμίων, ἡ Μεσσηρία μὲν 1,837 κατοίκους· καὶ εἰς τὸν τῆς Δρυόπιδος, τὸν συγκείμενον ἐκ τῆς κωμοπόλεως Σύλλακα, ἡ χωρίων μὲν 1,801 κατοίκους.

Εἰς τὴν νῆσον ταύτην ὑπάρχουν διάφοροι ὀρυκτοπηγαί· μάλιστα ὀρυκτομήτη πρὸ τινων ἐτῶν δημοσίαις ἀναλώμασι καὶ ἀνάλογον πρὸς τοῦτο κατάστημα.

Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Στεφάνου ἑκαμνα τὸ πάλαι ἀρίστης ποιότητος τυρὸν· νῦν δὲ προάγει μετὰ ξίονα, κριθήν, οἶνον, ὕσπριον καὶ ὀπώρας.

Σέριφος.—Κεῖται μετὰξὺ Σίφνου καὶ Κύθνου. Ἡ ἀγρονομικὴ αὐτῆς θέσις εἶναι κατὰ μὲν τὸ μῆκος μ. 24,53', κατὰ δὲ τὸ πλάτος 37,8'. ἔχει 4 λευγῶν μῆκος καὶ 2 πλάτος. Στέφανος ὁ Γεωγράφος τὴν συμπεριλαμβάνει εἰς τὰς Σποράδας, ἀλλ' ὁ Στράβων τὴν ἀπκριθμῇ μετὰξὺ τῶν Κυκλάδων· ἔχει ἀρκετὰ καλὸν λιμένα καὶ δὲν στερεῖται ὕδατων.

Κατὰ τὴν διήγησιν τῶν ποιητῶν, εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἀνιέρχεται ὁ Περσεὺς παρὰ τοῦ Πολυδέκτου, τὸν ὁποῖον, ὡς καὶ τοῦ λοιποῦ τῆς νήσου ταύτης κατοίκους, μετέβαλεν ἀκολούθως εἰς λίθους διὰ τῆς φοβερᾶς κεφαλῆς τῆς Μεδούσης. Κατὰ τὴν Μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου, πρῶται ἡ Σέριφος καὶ Σίφος ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τοῦ Εὐρῆου βασιλέως τῶν Περσῶν· ὁ δὲ ποιητὴς Ὀβίδιος ἀναφέρει τὴν Σέριφον διὰ τῶν ἐξῆς αὐτοῦ γίχων.

. Inde cava circumdata
nube Seriphon

deserit a dextra Cythno Gyaroque relictis,

Οἱ ἀρχαῖοι ἐπρέσβευον ὅτι οἱ βάτραχοι κοιμίζονται εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἔχοντες τὴν φωνὴν αὐτῶν· ὅθεν ἐκ τοῦτου ἐπήγαγεν ἡ παροιμία Βάτραχος Σερίφιος, δηλοῦσα ἄνθρωπον σιωπηλὸν καὶ ἄλαλον.

Ὁ Τάκιτος, ὅστις λέγει, ὅτι εἰς τὴν νῆσον ταύτην ἐτάλη ἐξόριστος ὁ ῥήτωρ Κάσιος Σελέριος, τὴν ὀνομάζει Σε-

ρίφιον σκόπελον *raxum-Seriphium*· ὡς κατάξηρον νῆσον τὴν περιγράφουν καὶ ὁ Σενέκας καὶ ὁ Σχολιαστὴς τοῦ Ἀριστοφάνους.

Νῦν ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρον ὀμώνυμον δῆμον συγκείμενον ἐκ μιᾶς κωμοπόλεως καὶ τριῶν χωρίων, οἷον.

Σέριφος (ἔδρα) μὲ κατοίκους	2,143.
Κένταρχος	406.
Παναγία	426.
Γαλανή	89.

Τὸ ὅλον. . . 2,464.

Προάγει δὲ κριθήν, ὕσπριον, ζῶα, τυρὸν, καὶ ἀρίστης ποιότητος κρόκον. Ὑπάρχει καὶ πλῆθος περδικῶν, καὶ πρὸς τοῦτοις ἔχνη μεταλλείων σιδήρου καὶ μαγνήτου.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐρημονήσους τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ἡ μὲν Σεριοπούλα κεῖται πρὸς βορειοανατολὰς τῆς Σερίφου, καὶ μετὰξὺ τῆς ἐρημονήσου ταύτης καὶ Κύθνου κεῖται τὸ Πιπέρι· ἡ Καλκπόδι λεγόμενον· πρὸς ἀνατολὰς τῆς Σερίφου κεῖται ἡ Πολόννη, πρὸς ἄρκτον τῆς Κέως ἡ Σπανοπούλα, καὶ μετὰξὺ Κέως καὶ Σουνίου τὸ Μακρονήσι, τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χάρτην τοῦ Ἀλδενχοθένου ὑπάγεται εἰς τὸν νομὸν τῆς Ἀττικῆς. Ἡ ἐρημονήσος αὕτη ἀπέχει τοῦ Σουνίου δύο μόνον λεύγας, ἔχει τριῶν λευγῶν μῆκος καὶ δύο πλάτος· τὸ πάλαι ἦτο κατρημένη καὶ ἐκαλεῖτο κατὰ Στέφανον τὸν Γεωγράφον Μακρίς. Τινες τὴν ὀνομάζουσαν καὶ Νῆσον τῆς Ἑλένης, καὶ ταύτην φαίνεται ὑπαινέττεται ὁ Πομπόνιος Μέλας διὰ τῆς ἐξῆς ἐκφράσεώς του « In Attide Helene, est nota stupro Helenae » ἀλλ' ἡ τῆς Ἑλένης νῆτος πιθανῶς εἶναι ἡ τοῦ Ὀμήρου Κρανία, ἥτις κεῖται ἐν τῷ Ἀκωνικῷ κόλπῳ, τανῶν Μακρονήσι λεγομένη.

Ἡ ἐπαρχία Κέως ὑπάγεται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν Νομὸν γην.
(ἀκολουθεῖ)

ΙΝΑΙΚΟΝ ΓΝΩΜΙΚΟΝ

Ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ὠρίσθη εἰς ἑκατὸν ἔτη· ταύτης δὲ τῆς ἑκατονταετοῦς ζωῆς τὸ ἥμισυ ἀναφέρεται εἰς τὰς νύκτας· τοῦτου δὲ τοῦ ἡμίσεως τὸ ἥμισυ εἰς τὴν παιδικὴν καὶ γεροντικὴν ἡλικίαν· τὸ δὲ ἐναπολειφθὲν διανύεται σὺν νοσήμασι καὶ παθήμασι καὶ πόνοις ἐξ ὑπουργίας καὶ ἐργασίας· πόθεν ἄρα ἄνεσις τῇ ζωῇ τῶν ἀνθρώπων, ἡ ἔστι βραχυτελής, ὡς τὸ συρρηγνύμενον κύμα;

(Μετάφρασις Δ. Γαλανοῦ.)